

Nr 177.

Av herr Nilsson i Bästekille, *angående breddning av järnvägen å sträckan Sölvesborg—Hörviken.*

Breddningen av blekingejärnvägarna, som länge varit en angelägen fråga för denna landsdel, beslutades vid förra årets riksdag för banorna Karlskrona—Kristianstad, Karlshamn—Vislanda och Bredåkra—Växjö, och Kungl. Maj:t bemyndigades att tillfälligt under budgetåret 1952/53 för detta ändamål taga i anspråk medel, som anvisats för andra investeringar i statens järnvägars fond. Breddningen av dessa banor, vilka torde utgöra det centrala kommunikationsnätet för länet, är av utomordentlig betydelse såväl för näringslivet som för befolkningen. Genom att järnvägarna blir normalspåriga underlättas nämligen lokaliseringen av industrier till Blekinge, vilket är av betydelse när det gäller att söka åstadkomma ett mera differentierat näringsliv.

I samband med breddningen av berörda järnvägar synes det mig angeläget att betona den ökade betydelse som järnvägen Sölvesborg—Hörviken numera fått bl. a. därför att Svenska Stålpressningsaktiebolaget Olofström förlagt en del av sin tillverkning till Mjällby. En breddning även av denna järnväg bör bl. a. med anledning därav enligt min mening övervägas. Förutom att järnvägen torde vara nödvändig för industrien i Mjällby betyder den mycket dels för jordbruket i orten dels för den under sommartid stora resandeströmmen av turister; framför allt Listerlandet har nämligen under senare år blivit en populär turistort. För jordbrukarna — bet- och potatisodlare — skulle järnvägens bibehållande som smalspårig betyda ökade fraktkostnader därför att omlastningar skulle bli nödvändiga. Eftersom framför allt odlingen av potatis är mycket omfattande inom dessa områden — ca 30 % av den odlade arealen — är järnvägens spårvidd av betydelse när det gäller att till rimliga kostnader avsätta potatisen till underskottsområdena i andra delar av landet.

Inom denna del av Blekinge intar fiskerinäringen en framträdande plats. Av de ca 1 200 yrkesfiskarna i Blekinge är ungefär 30 % bosatta i Mjällby kommun. Som en följd härav finns stora fångstmottagningsplatser med fryshus och rökerier. Även om en del av fisken därifrån fraktas med bil utföres emellertid den övervägande delen av frakterna med järnväg. Framför allt gäller detta för färskfisken. Om järnvägssträckan Sölvesborg—Hörviken utbyggdes till normalspårig, skulle detta betydligt underlätta avsättningen av fisk till övriga delar av landet, bl. a. genom att kylvagnar kunde användas. Det torde vara ett livsvillkor för

fisket i berörda områden att järnvägs kommunikationerna är tillfredsställande.

Enligt uppgifter lär undersökning pågå angående en breddning av denna järnväg för sträckan Sölvesborg—Mjällby, detta främst med hänsyn till nödvändigheten av att underlätta transporter för därvarande industri. Det synes mig emellertid alldeles naturligt att en breddning i så begränsad omfattning inte är någon lämplig lösning av denna för hela bygden så vitala kommunikationsfråga. Det skulle fortfarande vara nödvändigt med omlastning, vilket är både tidsödande och kostsamt. De merkostnader som följer med att hela sträckan ombyggdes synes mig inte böra avskräcka eftersom de genom ökade frakt- och biljettinkomster säkerligen skulle bli väl förräntade. Att breddning av denna järnväg bör ske samtidigt med att en ombyggnad genomföres vid de andra järnvägarna synes mig självklart, inte minst med tanke på att i annat fall ett smalspår måste läggas från Sölve — som är listerjärnvägens anknätningsstation till banan Sölvesborg—Karlskrona till Sölvesborg, vilket är en sträcka på ungefär 3 km. De av mig här anförda skälen för en breddning av järnvägen Sölvesborg—Hörviken kan säkerligen kompletteras. Det vore därför enligt min mening värdefullt om en utredning tillsattes med uppgift att undersöka frågan samt att den fick till uppgift att framlägga betänkandet snarast möjligt så att planläggningen för breddning av järnvägsnätet i Blekinge kunde ske så samordnat som möjligt.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en så skyndsamt utredning angående breddning av järnvägen å sträckan Sölvesborg—Hörviken att frågan kan föreläggas 1954 års riksdag.

Stockholm den 27 januari 1953.

Jöns Nilsson.
